

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 12 Iulie st. v.

Mai eri, alaltăeri ne-am ocupat în câțva cu curiozitatea „înfrățirii cehomaghiare“. Noi ne-am cam dat părerea întru cât acea înfrățire ar fi de vre-o valoare chiar și dacă este perfectă și întemeiată pe base solide.

Am reflectat așa, fiind-că noi scim, că bărbații politici ai Maghiarilor se înfrățesc curând și de grabă, sau mai adevărat, vreau să se înfrățască. Au însă o nenorocire cu înfrățirile lor. Nu știu unde să le caute și dacă le caută, le caută unde nu trebuie și de multe ori unde nu-i trebuie pe ei.

N'am pute' dice, că de acolo vine, dar am pute' dice, că aspirațiunile lor tot la sus și la mare sunt totdeauna cauza, că cu „frații“, cu cari sunt înfrății firesce de secol și cu cari sunt înfrății prin *pacta conventa*, nu pot trăi.

Nu vorbim de noi de Români. Pe noi ne desprețesc prea mult. Cetească ori cine scie unguresce diarele maghiare din Cluj, fără deosebire de partid, și se va convinge, că lexiconul batjocurilor și injurărilor este întrebunțat cu prisosință. Nu Românilor, nu scim dacă s'ar pute' găsi popor pe lume, la a cărui adresă se se poată spune mai multe grosolării, decât spun foile „cavaleresci“ la adresa Românilor. Pentru ce? Pentru că au auzit că sunt oameni, care vor să-și aducă sărbătorește aminte de doi martiri, de Horia și Cloșca, căduți jertfă tirăniei dintr'un secol trecut. Așa dar de noi de Români nici vorbă nu poate fi, cu toate că se poate prea lesne întâmpla să vină timpul, și nu preste mult, când Maghiarii ne vor căuta, când se vor bucura de înfrățirea cu noi, vor fi mândri că se pot înfrăți cu noi.

Ei însă sunt încă prea amețiți de beția norocului orb dela 1866, când Austria a fost zdrobită, la Königgrätz, cu toată victoria arhiducelui Albrecht la Custozza, și când Klapka a avut îndrăzneala „patriotică“ a face invasiune cu bande soldate de străini, și formate din desertori maghiari din armata austriacă în zile de nenorocire. Beția, este adevărat, a început a se ridica deasupra creierilor politici maghiari, dar ei tot sunt încă târbăciți și nu sunt încă în stare a-și da seama, unde sunt și ce au să facă. După o beție mare le trebuie și odihnă multă până să se reculegă.

Dar fiindcă de noi în împregiurări târbăcite nu poate fi vorba, să nu ne mirăm dacă și cu frații, cu care se înfrățiseră politicesc înainte cu șapte-spre-zece ani tot în împregiurări de aceste, cu Nemții și cu Croații, nu pot trăi decât în ceartă nesfârșită.

Semn dar că între Maghiari și între popoarele mai de aproape învecinate cu ei nici înfrățirea cu contract nu valorează.

Îndoiala aceasta ni-o dictează naturelul cel ușurel al bărbaților politici ai Maghiarilor față cu nemaghiarii, ni-o

dictează inclinarea lor de a trăi în superstițiunea, că nu norocul ci talentele, geniurile lor politice i-au făcut ceea ce sunt.

Tochmai pentru naturelul cel ușurel al Maghiarilor și pentru consecențele lui nu este permis să perdem din vedere, că mai multă însemnătate trebuie să se dea înfrățirilor politice cu contract, decât acelor dintr'o izbucnire momentană, făcută în ne-deplină cunoștință de cauză.

Lăsăm la o parte „resboiul bovin“ dintre „Cis“ și „Trans“, care are să adoarmă de sine ca multe alte diferențe între Budapesta și Viena, și pentru acum ne îndreptăm atențiunea numai asupra „înfrățirii“ politice cu Croații. Aceasta este mai de mult timp pusă la și nu e luată dela ordinea zilei. Din birourile administrațiunei ea a eșit pe strade, de pe strade a intrat în dietă, apoi s'a scoborit între junimea studioasă și a mers până și în presa străină de monarhie.

Eată dar o cestiune care merită să ne ocupăm și noi cu dînsa, cu atât mai virtos cu cât, ori-care i va fi deslegarea, va ave' influență și asupra noastră.

„Allg. Ztg.“ este o foaie de renume european și după unele corespondențe care se află câte odată în colțanele acelei foi nu ne vom înșela, dacă presupunem că de multe ori își primesc informațiunile din biroul de presă al guvernului din Budapesta. Este vorba așadar de o foaie, despre care mai curând s'ar pute' dice că este influențată de șovinismul guvernului unguresc și cu toată siguranța, că este străină cu totul și de cunoascerea aspirațiunilor noastre. Și această foaie într'un articol își pune întrebarea, dacă se mai pot susține raporturile dintre Ungaria și Croația și închee aducând între altele aminte Maghiarilor să nu „scape din vedere, că provocările lor deapurarea vor ave' urmări foarte periculoase“ și că „raportul între Ungaria și Croația se poate susține numai cu tact și cu prudență“.

Învățătura din cuvintele foaiei germane cuprinde și oare-care amenințare. Trebuie dar ca raporturile dintre Croația și Ungaria și *vice versa*, cu toate că dieta este închisă, sunt astfel încordate, încât urmările numai bune nu pot fi. Cu toate aceste sperăm că cearta fără de sfârșit între Ungaria și Croația nu se va sfârși ca la 1848.

Speranța aceasta însă nu o întemeiem pe înțelepciunea politică a Maghiarilor. Sunt alți factori dela cari majoritatea locuitorilor din monarhie așteaptă, ca atât diferența maghiaro-croată, cât și alte diferențe să se deslege pe cale pacinică și mulțumitoare pentru toți iubitorii păcii și ai progresului în înțelesul cel adevărat.

Înțelepciunea politică a Maghiarilor sau a bărbaților lor politici, dacă nu s'a manifestat în timp de șapte-spre-zece ani, este anevoie de crezut că va suprinde lumea acum.

„Diua bună se cunoaște de dimineața.“ Politicii maghiari s'au putut cu-

noaște dela 1868 ce plătesc. Ei, după ce au văzut că soarta le-a dăruit pe neașteptate un rol așa de frumos, punându-i în fruntea popoarelor de sub coroana Ungariei, în loc de a-și proba înțelepciunea lor politică s'au apucat să le absoarbă prin asimilare.

Spre sfârșitul acesta au creat legea așa numită a naționalităților pentru Români, Ruteni, Sași, Sârbi și Slovaci, ear pentru Croați un pact.

Legea naționalităților spune apriat că și puținul, cât îl promit naționalităților, se pune în lucrare numai pe cât va fi cu putință. Și este știut că cel cu puterea în mână nu poate mai mult decât voiesce să poată.

Cu Croații, cel puțin la început au tractat mai „frățesce.“ Un fel de autonomie li s'a acordat printr'un pact „bilateral“, în care pact în adevăr li se garantează drepturi mai multe, cu mult mai multe ca celorlalte naționalități. După § cel dintâiu al pactului dela 1868, între Ungaria și Croația există paritate, și tot acolo se vorbește de comuniunea nu de unitatea de stat, când e vorba de raportul dintre țerile aceste.

Sunt pline de favoruri legile și pacturile făcute de Maghiari, dar numai pentru Maghiari. Croiala a fost de așa din capul locului, ca toate să fie numai după placul și în favorul elementului maghiar.

Și dacă stai să judeci la urmă și la urmările urmărilor, trebuie să ți-se ivească un suris pe buze, întrebându-te, unde a fost mintea bărbaților politici ai Maghiarilor când au croit dualismul și legile dintr'însul?

Căci cu tot favorul pentru elementul maghiar, ei și-au croit o situațiune de care singuri de cece ani mai târziu au început a se îngrozii.

Aceia însă, cari n'au putut vedea clar de bucuria norocului fiind șoviniști, nu pot vedea — tot șoviniști fiind — nici de groaza din frică.

Evenimentele din 1877 din Bulgaria au surprins, se vede, nespuse de mult pe politici Maghiarilor.

În loc însă de a se reculege și a porni cel puțin acum pe o cale, prin care să-și asigure pozițiunea atâtietății între toate popoarele coroanei unguresci, punându-se în contact sincer cu dînsese, au făcut tocmai contrarul.

De o parte s'au apucat să îngroape legea naționalităților prin alte legi bogate de asupriri de-a dreptul. Întru cât aceste se păreau insuficiente pentru asuprire, opera asupritoare se săvârșea cu ordonanțe. Destul că legea de naționalități astăzi numai după nume mai există.

Cu Croații calea a trebuit să fie mai lungă. Având drepturi mai multe, procesul încă a trebuit să fie mai lung. Dela desființarea confiniilor militare încoace, sunt ciocnirile între guvernul croat și cel ungar tot mai dese. Când comptabilitatea

țerei, când procentele administrațiunei sau pentru administrațiune dau privilegiu la diferențe și la pretexte de a se amesteca guvernul din Budapesta tot mai mult în afacerile din Croația, până când a venit treaba și la introducerea succesivă a limbei maghiare în administrațiunea Croației. Autonomia Croației era dară destinată să rămână un nume frumos și sonor, dar gol.

Naționalitățile din Ungaria proprie și din Transilvania, când au văzut, că li se atacă și puținul nesigur ce li se dase în legea cu posibilitățile, blânde și cu chibzuire, cum sunt, s'au mulțumit în parte cu discursuri parlamentare, cu proteste în conferențe și în meetinguri, cu gravamine până și înaintea Tronului.

Naționalitățile ungurene și ardenele de pe atunci își diceau: lucrurile nu pot să meargă tot astfel.

Croații însă când au văzut, că alăturarea cu inscripțiunile croate se introduce și maghiare pe insigniile de pe edificiile publice, s'au adunat și au făcut tumulturi, au aruncat cu petrii în insigniile ce purtau și inscripțiune maghiară, în sfârșit rebeliuni s'au făcut, încât au trebuit să curgă sânge.

Tumulturile și rebeliunile au adus cu sine suspendarea dietei și a constituțiunei, denumirea unui comisar militar și în fine denumirea unui ban ungar, sub care deși s'a deschis diet'a earăși, s'a deschis spre nemulțumirea tuturor Croaților independenți.

Nemulțumirea a ajuns la culme. Ședințele șgomotoase în dietă, apelurile studențimeii la „națiunea croată“ și la „junimea croată“ din Dalmația, atestază, că jignirea Croaților de către politica maghiari a fost atât de puternică, încât e departe de a domoli spiritele pe cât nu se nutresc din bugetul statului.

Va să dică politici maghiari, și aceasta o confirmă și telegramele de ieri dela Agram, nu se mulțumesc cu ce au făcut până aci. Iritațiunea junimei studioase prin împedecarea ei dela examenele de stat și prin suspendarea unui profesor, voiesc să o aducă să fie învederat, că lucrurile croate merg din rău în mai rău.

Dela politici maghiari, deși prin aceasta nu voim să dicem cuvântul cel din urmă, se vede, că nu avem să așteptăm nimica sau apoi puțin de tot.

Dacă însă din partea politicilor maghiari speranță e puțină de tot, credem că nu ne va înșela cealaltă dela ceilalți factori.

În Cislaiania este o mișcare, care se manifestează tot mai mult și a cărei direcțiune, cel puțin așa ni se înfățișează, ar ave' în vedere mulțumirea tuturor popoarelor din monarhia habsburgică.

Poate, că forma, în care să se prezenteze popoarelor mulțumirea încă nu este aflată sau dacă este aflată nu este concretisată, ci în idee. Dar vedem, că s'a deschis discușiunea despre dînsa.

Nu sîntem obișnuiți a jura în cu-

vintele nimenui, cu atât mai puțin ne putem răzima în ceea ce privește forma mulțumirii popoarelor pe țiișele unor foi, căroră le place a exagera lucrurile. Când vedem însă, că în jumătatea de dincolo de Laita se pun toate silințele spre a împăca interesele diverselor naționalități, atunci glasurile, ce le auzim prin presa cislaitană despre un federalism general pentru monarhie, totuși nu le putem desconsidera cu totul. Ele sînt pentru noi un fel de vestitoare, cari promit totodată, că la eventualitatea când, din orice cauză, la noi cei cu frînele guvernului în mână și-ar perde rostul, trăsura monarhiei n'ar fi în pericol să se restorne, prin urmare nici cei din trăsura n'au să se teamă.

Telegramele dela Agram de a seară așa dar cu toate, că ne anunță, că abisul între Croați și Maghiari se mai lărgesce, îngirigiri nu ne însuflă. Ele pentru noi sînt cu o dovadă mai mult, că ne apropiem de timpul, în care situațiunea încurcată de ați se va clarifica.

Timpul acesta înse șe-l așteptăm în liniște, în bună credință despre soartea noastră viitoare, înainte de toate pregătiți constituționalicesce ca o armată pregătită de reșoiu.

Nici unul din noi, care are drept să participe la viața publică, să nu lipsească din șirurile combatanților.

Horia și Cloșca în mintea Maghiarilor.

Maghiarii sînt oameni în toată firea, sufer înșe de atacuri nervoase periodice. Din când în când te pomenesce, că și perd sărita și încep să aiureze, încât te prinde mila de dîșii.

Se vede, că le-a venit ear timpul, căci în cele din urmă câteva țile țiarele lor au început din nou să atingă coarda curagiului desperat.

Nu vorbim de țiarele partidului kossuthian, căci sîntem Români și oameni cu pretenții de bună creștere și minte întregă, și nu ne este iertat a lua în serios expectațiunile unor asemenea țiare. E vorba de organul principal al partidului moderat, „Pesti Napló“, și de țiarul guvernamental „Kolosváry Közlöny“, care

pare a avé în deosebi misiunea de a se ocupa cu cestiunea română.

Se împlinesc o sută de ani în curînd de când o parte din Români din Ardeal s'a resculat sub Horia și Cloșca și unii dintre tinerii români emigrați în România au luat hotărîrea de a serba centenarul acestei rescoale.

Aceasta i-a scos chiar și pe cei mai chibzuiți Maghiari din sărite.

O înțelegem aceasta.

Aceia, care au făcut rescoala dela 1784 și au dus apărarea națională în timpul revoluțiunii dela 1848, au fost Moții, și Moții sînt spaima Maghiarilor. Giur împregiurul Munților apuseni, țara Moților, la Cluj, în Selagiu, la Oradea, în ținutul Aradului, pe Valea Murășului, Moțul e spaima copiilor, și precum odinioară Români își spăriau copiii cu vorbele „Hannibal ad portas“, tot astfel copiii maghiari se ascund și tac, când mama lor le țice „Jön a Mocz!“, vine Moțul.

Cu toate aceste ori poate tocmai de aceea sînt Români, care vor să serbeze centenarul rescoalei Moților sub Horia și Cloșca.

Nervositatea Maghiarilor e firească, mânia lor e legitimă.

Nu e cu toate aceste mai puțin adevărat, că nervositatea e o slăbiciune și mania îl face pe om incapabil de a și da seamă despre adevărul, care-i produce mania.

Ne mărginim astăzi a pune în vedere cetitorilor nostri unele dintre simptomele acestei incapacități și ne rezervăm a face în numărul viitor diagnosa atacului nervos, pe care-l constatăm la Maghiari.

Citim, înainte de toate, în „Pesti Napló“, ediția de seară dela 21 Iulie, următorul articol:

„Români se pretind urmași ai Romanilor, dar religia lor nu e cea romană. Români nu sînt Slavi, dar religia le este rusească. Români, ca urmași ai Romanilor, își revindică și moștenirea Daciei, deși Roma e aceea care a subjugat și pustii Dacia. Dar lor aceasta le este indiferent. Ei sînt și Daci și Români, cum se vine mai bine. Începe în ei ori și ce paradox, și tocmai de aceea ei nu și încep în pele. Rusul i-a tras în două rînduri pe sfoară, și tocmai de aceea vor să fie trași și 'n al treilea rînd. Fac dar gălgie contra propriului lor rege și în același timp manifestează și contra Ungariei. Înjură pe Bismarck și serbează pe Horia și Cloșca. Astfel de exces i-ar fi chiar și Franței destul pentru aceeași dată. Dar încă România! Norocul ei numai, că nu se spărie nimeni de dînsa. Căci dacă s'ar spăria, s'ar pute nasce conflict serios.

Brătianu, care acum e președintele guvernului român și omul de încredere al Regelui

Carol, a făcut și el odinioară asemenea nebunii, ca cele puse acum la cale de opozițiune contra lui. Dar Brătianu și-a venit în fire și a încetat a mai fi un mijloc al uneltirilor rusesci. Acum Muscalul caută alții în locul lui și voiesce s'o împedee cu ori și ce preț pe România de a intra în confederațiunea danubiană, care voiesce (afară de Montenegro) să scape de patronatul rusesc. Rusia voiesce dar să înseneze în România același joc, pe care l-a încercat și în Sěrbia. Dar principele Bismarck se află cu mult mai aproape în dosul regelui Carol decât se află în dosul regelui Milan. E dar probabil, că în România se vor descărea numai pușci fără de gloanțe. Și dacă regele Carol în ciuda agitațiunii pornite în țara și în capitala sa tot face o vizită la Belgrad, aceasta va dovedi numai, că nu se teme de nici un fel de primejdie și este ori și când gata de a întâmpina isbucnirile lor.

Ear cât pentru manifestările antimaghiare ale opozițiunii României prin sərbătorirea lui Horia și Cloșca, noi le amintim fără ca să ținem seamă de ele. În prima linie nu mustrăm pentru ele pe guvernul român, ci facem atent pe propriul nostru guvern, ca ochii s'e-i fie mai bine deschisi în Ardeal, decât până acum, și ca s'e și activeze mai bine decât până acum influența în politica externă.

În România tot politicul serios trebuie să fie convins, că unirea tuturor Românilor este o himeră. Căci aceasta nu s'ar pute realiza decât cu ajutorul Rușilor. Însă vai, pe ce scurt timp! Căci dacă Rusia ar deveni atât de puternică, încât să poată sparge hotarele istorice ale Ungariei, cu aceeași putere ar nimici chiar și independența, pe care o are România acum. România nu poate avé altă menire, un alt interes decât să conserve ceea ce există, ca să nu aibă nici-odată nevoie de amicia rusească. Căci totdeauna va trebui să plătească scump această amicie, cum a plătit-o și în trecut.

Din contra și în Ungaria tot omul politic serios trebuie să fie convins, că dacă acesta e singurul punct de plecare serios al politicei românesce, cestiunea Românilor din țerile coroanei Ungariei nu trebuie să fie lăsată în voia lui Dumnezeu.

„Pesti Napló“ stăruie dar, ca guvernul să iee măsuri energice în deosebi în Ardeal și să controleze cu severitate biserica și școala, pentru ca nu cumva cestiunea română să ajungă a fi deopotrivă cu cea croată.

Până aci „Pesti Napló.“

Cât pentru „Kolosváry Közlöny“, acest țiar ocupă întreaga primă pagină a numărului dela 22 Iulie cu cestiunea română. În primul articol arată pericolul ce amenință marea regat al Ungariei din partea proiectatei societăți „Opinca Română“; urmează apoi o corespondență din Brașov tot asupra serbării centenarului rescoalei dela 1784.

Scuțim pe cetitorii nostri de cele cuprinse pe această pagină a țiarului guvernamental; nu e nimic nou în ele; sînt tot expectațiunile ridicole, pe care le aflăm

de obicei în țiarele maghiare, un fel de pleavă, din care vedem grăunțele adunate în articolul din „Pesti Napló.“ Important e numai că țiarul din Cluj vorbesce la porunca guvernului și, deși încurcă la sęcături, ne arată curentul, de care sînt cuprinse sferele guvernamentale.

Revista politică.

Sibiu, 12 Iulie st. v.

Ușile dietei croate s'au închis și prin aceasta se credea, că se va pune capăt și animosităților politice din regatul Croației. Lucrurile însă nu s'au sfecit precum se aștepta. Rolul deputaților l-au luat acum studenții universitari. Ceea ce n'a isbit să facă opoziția parlamentară prin discursurile cele mai violente, studenții cred, că vor pute face ei prim manifeste către națiunea croată, preserind pe toți partizanii regimului croat. Scopul tuturor mișcărilor opoziționale din Croația este: de a terorisa sferele guvernamentale, de a le face să iee o atitudine mai energică față cu guvernul ungar. După cum se vede însă cei dela guvern nu sînt nici cât de puțin dispuși de a părăsi linia lor de conduită; ei preferă a lua măsurile cele mai severe spre a înabuși toată această pornire teroristică. Astfel din Agram se anunță, că mai mulți studenți au fost eliminați, unii pentru totdeauna, alții numai pe câteva semestre. Totodată, drept pedeapsă pentru întreaga tinerime universitară, s'a sistat ținerea examenelor de șfirșitul anului. Și încă nu este de ajuns numai cu atîta, se mai așteaptă și alte măsuri din partea guvernului. Nici investigațiunea ce s'a făcut până acum cu studenții de către senatul universitar nu satisface pe guvern. S'a dispus o nouă investigațiune. Jertfă mișcării studenților a cădūt și rectorul universității, care n'a voit să se facă instrument orb al guvernului, fiind de părere, că măsurile propuse de guvern sînt prea aspre pentru nise tineri fără experiență.

La 10 Iulie conferința din Londra s'a întrunit sub președința lordului Granville, și după scurt timp delegații puterilor s'au și despărțit fără de a se fi putut lua vre-o hotărîre meritoriă și fără de a se fi fixat ția pentru ședința următoare. Causa este că membrii comisiunii finanțiare n'au putut ajunge la un rezultat satisfăcător în privința regulărilor finanțelor egiptene. Eată ce i se comunică țiarului „Pester Lloyd“ în această privință: „În ședința finală a

Foița „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

VII.

Cumnatul lui Busuioc era popa Furtună dela Socodor.

Nu-l chema Furtună pe Părintele Ioan, dar așa-i țicea lumea și lumea scia ce țice.

Primind serisoarea cumnatului seu, el încep să zimbească.

Unde l'o fi strîngând opinca de-i este așa de mare grabă?

Căci de cholera nici nu putea să fie vorba. Doctorii dovediseră, că nu mor de cholera de cât ce-i ce se îmbolnăvesc și n'au în ei destulă putere, pentruca să se facă ear sănătoși; de aceea stăpînire și schimbese poruncile și orînduise, ca oamenii să nu mănance castraveți, nici pepeni, nici poame necoapte, și, dacă cu toate aceste ar muri, să li se facă groapa c'o palmă mai adîncă de cât la cealaltă. Asta Busuioc trebuia s'o scie, și chiar dacă n'o scia, n'avea el nevoie de barba lui popa Furtună, pentruca să se descurce cu cholera.

Popa încep să și scarmene barba. Asta era obiceiul lui, când îi venia vre-un gînd bun.

Avea și el vre-o douzeci de jugăre sēmēnate cu grâu și aștepta s'e-i vie secerători, ca să nu fie silit a se căciuli pe la poporeni. Era lucru minunat: n'avea decât s'e-i iee pe cei dela Bu-

suic. Apoi era vorba să pună caii la căruță, și grozav îi plăcea lui popa Furtună să meargă și să vie, să bată drumul și câmpurile.

Preuteasă! — preuteasă! — strigă el, uitându-se prin casă spre a și alege cele ce-i făceau trebuință la drum, pușca, patașca, cornul cu prav, scăunelul în trei picioare, pătărele de apă și dighisul cu tacăm, căci fără de aceste nu se putea. Eșia după prînz cu gîndul de a se întoarce'n amurg, însă el le lua toate cu dînsul, pentruca astfel nu-i pria vênătoarea. Dacă ar fi să cauți cu de a mênunt, nu prea îi ședea popii pușca, dar dacă i-ar fi trecut cui va prin minte s'e-l oprească dela vênătoare, el și-ar fi ras barba și ar fi făcut ca nepotu-seu Iorgovan. Fără de căne și fără de pușcă nu putea trăi popa Furtună.

Cei popă? — s'a aprins casa? — întrebă preuteasa ivită 'n ușă.

El se uită spărios la ea.

Așa-i, te-am chemat, — țice el iute. — Foarte bine! lasă că fac eu, — nu mai am trebuință de tine. — Stăi! — ce-mi mai trebuie? — urmă apoi peste puțin, oprindu-se în mijlocul casei și puindu-și mîna pe frunte. —

Dar unde vrei să pleci? — îl întrebă ea rînd.

La Curtici, — răspuse el adunându-și boscărtele; — o să aduc și secerători. — Uite! — urmă apoi dându-i scrisoarea, — citește și tu. E vre-o treabă la mijloc. Acum mă duc și acum mă 'ntorc.

Grăind aceste, el o apucă 'n semn de ția bună de ureche și eș, ear pe când preuteasa se ivi 'n curte, el ședea 'n căruță cu pușca la

dreapta, cu traista la stînga și cu prepelicarul la picioare.

Haid! — îi strigă apoi vizitiului, — și nu durmi, dobitocule.

În cotro, părinte? —

La Curtici!

Cât ținu drumul prin sat, popa ședea popesece la locul lui, uitându-se mereu la cai, ca să le vadă mersul, îndată însă ce eșiră la câmp, el se ridică în picioare și lua frînele din mînile slugii, ca să-i arete, cum se mênă caii, dacă vrei s'e-i înveți la treapăt bun. Sboru, prepelicarul, sări și el în locul popii și se aședă țeapăn, uitându-se drept înainte și tresărind mereu, când se ivia câte o pasere în calea lor.

Și ear se aședă popa și se dedea jos prepelicarul și ear se ridica popa și săriă prepelicarul în locul lui. Sboru scia apucăturile stăpînului seu, și nici odată ei nu și steteau unul altuia 'n cale.

Busuioc simția, că se apropie cumnatul seu: îl vestiseră câinii satului, care se țineau totdeauna haită de căruța ușorică a lui popa Furtună, în vreme popa-l pune pe slugă să tragă mereu biciul între dîșii, supărat, că nu poate să facă el însu și treaba aceasta, și mulțumit de câte-ori se nimeria ca sluga să pisce pe vreunul din ei.

Ce-i? — ce s'a întemplat? — întrebă el chiar mai înainte de a se fi dat jos din căruță.

Toate la timpul lor, îi răspuse Busuioc. Acum îți mulțumesc numai că nu ne-ai uitat.

Dar popa Furtună nu era omul, care poate să aștepte; el voia să scie acum ne'ntărđiat,

pentru ce l-a chemat Busuioc. Întrînd în casă, el îi țice surorii sale bună ția, își dete mîna s'e-i o sârute nepoată-sa Peraida, apoi îl luă pe cumnatu-seu la o parte, ca s'e-l descoase.

Busuioc era om trecut de patruzeci de ani și cu vre-o țeece ani mai bătrîn decât cumnatu-seu, însă acesta era popă, ba chiar om de frunte între popi, și de aceea neamurile nu făceau nimic fără de a-l fi întreat mai nainte pe dînsul. Și nici nu era nevrednic Părintele Ioan de trecerea, pe care o avea la neamurile sale. Așa iute și furtunos cum era, el nu se prîpia nici-odată, ci și lăsa timp. Și acum el asculta cu luare a minte și dedea mereu din cap și zimbă din când în când cu neîncredere.

Pagubă de calul acela, — țice el năcățiu. — Nu-ți spuneam eu să mi-l vinđi, că n'ai tu oameni, care să scie umbla cu dînsul.

Lasă-l în scirea Domnului de cal! — grăi Busuioc supărat. — Ia spune-mi ce să fac eu acum.

Nimic! — îi răspuse popa scurt. — Tîmretul s'e și făcă el singur treburile.

Stăi, — grăi Busuioc aședat. — De când a venit fata aceea la casa mea, stau mereu ca pe spini, fiind-că nu știu cum să mă port cu dînsa. Ce fac eu, dacă băietul își pune carul în pietri și o ia de nevastă?

Nu-ți cunosti feciorul, — îi răspuse popa.

Nu cunosti tu fata, — întâmpină Busuioc. — N'ăși voi de loc s'o am noră, dar așa bătrîn cum sînt, dac'ăși fi vედuv, m'ăși face luntre și punte s'o am nevastă. E deșteaptă, popă, și bine făcută și e frumoasă mare minune.

membrii comisiei financiare, s'a constatat că consiliarii financiare s'au dispus să adera mai mult la vederile și propunerile franceze decât la proiectul englez. La votare n'a ajuns lucrul dar din vorbele unor membri ai comisiei s'a putut vedea că dinși sunt mai aproape de vederile lui Baring, decât de propunerile lui Baring. Și nici că se putea altfel. Reprezentanții puterilor, cari mai mult s'au mai puțin au să apere și interesele creditorilor, nu puteau să-și dea consimțământul lor la reducerea cametelor și prin urmare la pășirea creditorilor, pe câtă vreme din propunerile financiare s'a dovedit, că această reducere nu este absolut necesară. De altminteră este prea adevărat, că prin modul propus de Franța încă tot nu se poate ști ce finanțele egiptene vor fi pe deplin consolidate. Aceasta este o cestiune, care nu se poate rezolva, decât numai după un studiu amănunțit asupra finanțelor egiptene. Consiliarii financiare au compus câte un memoriu despre toate cele pretrecute și memoriul l-au înaintat guvernului lor. Delegații conferenței așteaptă acum pe baza acestor memorii instrucțiuni noi. Pentru guverne negreșit că nu va fi lucru ușor de a spune ultimul lor cuvânt în această privință, și anume dacă este sau nu consult de a se micșora impropriul fonciar și dacă este sau nu absolut necesar de a se reduce cametele datoriei egiptene. De sine se înțelege că acest lucru nu se poate hotărî într'o zi. De aceea se poate prevedea încă de acum că lucrările conferenței vor suferi din nou întârziere, aceasta însă nu va să zică că conferința se va dizolva fără nici un rezultat. Dacă ar fi hotărâtoare numai momentele financiare, atunci poate că diogenita ar rămâne neaplanată. Speranța însă, cumea în cele de pe urmă totuși se va ajunge la o înțelegere, își are temelul ei în împregiurări politice cu mult mai serioase și mai urgente, astfel că înțelegerea se impune cu necesitate.

Camera franceză a primit proiectul de lege, privitor la divorț, astfel după cum a fost modificat de senat. Pe viitor sădără, atât bărbații nemulțumiți cu femeile lor, cât și femeile nemulțumite cu bărbații lor vor pute să respire mai liber, căci noua lege le deschide posibilitatea desfacerii căsătoriei. De sine se înțelege că clericali și-au pus toate silințele, ca să împedescă votarea acestei legi, dar toate încercările lor n'au putut face pe deputați să se abată de la credința lor, că este mai bine să se desfacă cu desăvârșire legăturile

Apoi nu-l știu eu pe Iorgovan al nostru! — grăi popa ridicând. — Trebuie să fie ceva de dinșă, dacă a făcut de dragul ei cale atât de lungă. Dar n'o ia, cumnate. Tu ai lua-o, pentru că ești bătrân, dar el n'o ia, pentru că e tânăr și n'are nevoie. Lasă-l, frate, lasă-l să-și trăiască și el trailul.

Nam țis, că nu-l las, — răspuse Busuic. — Te gândesc numai, că greu mi-ar fi s'o am noră, dacă ar trebui să-mi fie rusine de ea. Veți tu, — adăuga el mai iute, — nu știu s'o pui la masă cu mine sau s'o pui.

Să n'o pui, dacă n'o vrei noră! — Dar dacă mi-o voiesce băietul? — Nu te învoui!

De asta nu poate să fie vorba, — răspuse Busuic hotărît: — mi-e fecior, și nu pot, pentru că nu știu, dacă fac bine sau rău. De aceea te rog pe tine să-l descoși pe băiet, ca să știu ce să fac, unde-o pun, cum îi vorbesc.

Cumnate, fii om cu minte, — grăi popa zăvălbător; — nu te spăria de umbra ta. Lasă-l, că inoetul cu înțetul i se uresce de dinșă.

Busuic se uită lung la el și dete de câte-va șii din cap.

Dute de veți fata, — îi țise apoi, — vorbesc cu ea, și vino să ne înțelegem după aceea.

Popa Furtună stetuse destul la un loc, era înțit de atâtea liniște și foarte mulțumit că se putea duce mai departe. El își adună dar boschetele, luă pe Filip cu dînsul, și eșiră ei doi și să prepelicarul trei la vînătoare.

(Va urma).

conjugale, decât să se perpetueze o stare răboinică în sinul familiei.

În **Germania** s'a format de curând o societate numită „Societatea pentru apărarea intereselor comerciale“. Această societate preocupă foarte mult diaristica germană. Despre ea se țice, că s'ar fi format în vederea alegerilor pentru Reichstag, în scop de a sprijini politica principelui Bismarck. Societatea dispune deja, după cum se afirmă, de un fond electoral de 200,000 mărci. Candidații pentru Reichstag, cari vor voi să aibă spriginul societății, vor fi siliți să declare, că iau angajamentul de a sprigini toate proiectele privitoare la politica transmarină, care are de scop lățirea comerțului german. De asemenea se afirmă, că s'ar fi constituit și un consorțiu de capitaliști mari și persoane influente, care are de scop de a întemeia o colonie germană în Noua-Guină.

Din **Belgrad** se anunță, că **guvernul sârbesc** a compus un memoriu în afacerea cu Bulgaria și l-a prezentat ministrului plenipotențiar al Rusiei, Persiani, care este președintele conferenței compuse din reprezentanții celor trei puteri, care au primit rolul de mijlocitoare în conflictul serbo-bulgar. Negocierile vor reincepe cât de curând. Conform învoielor făcute, reprezentanții Austro-Ungariei, Germaniei și Rusiei nu se vor ocupa decât numai de partea juridică a cestiunii. După terminarea acestei lucrări, vor lua apoi informațiuni și în privința cestiunii emigranților și-și vor da părerea.

CRONICĂ.

Ploile multe au încetat, și apele, ce amenințau cu eșire, ba parte au și eșit, scad mereu. Avem veac frumos.

Regularea graniței austro-ungare-române. În Petroșeni a subscris comisiunea de delimitare mapa îndreptată, în urma căreia îndreptări la munții Petricel și Groapa granița austro-ungară s'a mutat din vale pe spinarea muntelui după cum a fost statorită de comisiunea dela anul 1792. Protocolul luat s'a verificat la 21 Iulie n.

Mauriciu Frankl, vestitul copil virtuos de comput, se va produce astăzi seară în marea hală de bere „Habermann“ (Hubinek), unde totodată orchestra militară de aici va executa un program frumos. Se recomandă deci cercetare numeroasă.

Avis dela societatea academică „România jună“ în Viena. Având a regula cassă almanachului societății academice „România jună“ și a face o dare de seamă în cestiunea aceasta, rugăm pre domniile colectanți, cari mai au exemplare din almanach spre vîndere, să binevoiască a ne trimite sumele eventual incurse sau a ne înapoia exemplarele sub adresa societății la cas, dacă nu se mai pot vinde într'un timp mai scurt, pentruca să luăm alte dispoziții în privința aceasta.

Pentru comitet:

Emiliu Codru Drăgușanu, A. Pop,
președinte.

Bal la băile din Stoiceni. La 10 August se va arangia, cu ocaziunea ținerii adunării despărțământului al XII al asociațiunii transilvane un bal la scările dela Stoiceni, lângă Lăpușul-unguresc, în favorul asociațiunii transilvane și a scoalei gr. cat. din Lăpușul unguresc. Tot cu aceea ocaziune d-l Simeon Moldovan din Beclean va da cu trupa sa o reprezentațiune teatrală. Se sperează, că vor fi oaspeți mulți cu deosebire de pe la Năsăud și Șomcuta-mare, fiind aceasta în interesul culturii naționale.

Instrucțiunea în România. Ministerul instrucțiunii publice va publica de aci înainte, de două ori pe lună, câte un buletin al instrucțiunii publice din țeară.

Diar nou purtând titlul „Voința națională“ apare de curând în Bucuresci sub direcțiunea mai multor deputați și senatori din majoritatea fostelor camere.

Agata Bârescu dela teatrul imperial „Hofburg“ din Viena, în urma unei cure favorabile la Mehadia, s'a dus în România, pentru a-și revedea părinții.

Pesta bovină în România a încetat acuma pretutindenea, și s'a desființat măsurile de poliție sanitară-veterinară ce au fost aplicate.

Incendiu în Brăila. Ni se scrie din Brăila: „În noaptea de 8/20 Iulie la oara 1 a. m. au izbucnit un foc în prăvălia de coloniale a comerciantului B. Calinescu, strada Bucuresci piața mare, sosind pompierii la o jumătate de oară; din lipsa apei focul s'a lățit la 8 prăvălii și 8 case de locuință prefăcându-le în cenușe în trei oare. Ear după câte-va oare sosind ajutor calfe de negustori și băieți de prăvălii, au reușit a domoli văpaia focului, focul încă nu se scie din ce s'a iscat. Trei comercianți au pagube mari, fiind marfa neasigurată.“

Curtea de Argeș. Se crede, scrie „Telegraful“, că inaugurarea catedralei dela Curtea de Argeș, care va fi completamente restaurată în anul viitor, va avea loc la 1 Septembrie 1885.

Emigrarea Ovreilor din România. Joia trecută s'a ținut o ședință de către membrii din comitetul israelit din orașul Iași, scrie „Curierul Balasau“. S'a luat deciziunea că Marți 17 Iulie, (ear nu Duminecă cum s'a anunțat) vor mai pleca în America 600 suflete, pentru care s'au adunat 40,000 lei. Până la Hamburg li s'a dat trenul cu jumătate preț. S'a făcut cunoscut la Lemberg, Breslau și la toate orașele de a se pregăti mîncări.

Comunicație întreruptă. Din cauza unor plozi torențiale, s'a întrerupt circulația pe linia ferată între Comarnic și Sinaia. Podul dela tunelul dintre aceste două stațiuni a suferit mari stricăciuni. Circulația se face prin transbordare. S'au luat măsuri ca linia să fie restabilită cât de curând.

Noul cabinet bulgar e aspru criticat de *Nowaja Wremja*, organ panslavist, fiind-că s'a aliat cu mohamedanii și cu conservatorii. Numitul diar acuză pe Austria că și-a vîrit mâna în această schimbare. Misiunea ce și-ar fi luat noul minister se resumă în următoarele 3 puncte: împăcarea cu Serbia, construirea căilor ferate și unirea cu Rumelia orientală.

Atentat asupra Țarului. Printre cei arestați sub acuzarea de conspirație se află nu numai Ruși, dar și studenți Poloni, neguțatori Evrei și câțiva funcționari Germani a două fabrici. Din partea polonă se da mare însemnătate acestui fapt, deoarece ce ar dovedi, că Polonia n'au jucat în conspirație de cât un rol secundar.

Situațiunea în Egipt s'a schimbat foarte mult. Afară de soldați, acum și oamenii poliției amenință cu revolta. Din această cauză Anglia a trimis trei batalioane. Situațiunea generalului Gordon e desperată.

Divorțul în Rusia. Cu toată neplăcerea sinodului și a d-lui Pobedonoszew, Țarul s'a declarat favorabil introducerii divorțului. Ministrul justiției studiază un proiect în această privință.

Anunțiu.

P. T. Domnule!

Scopul Asociațiunii Transilvaniei pentru literatura și cultura poporului român, îl cunosceti precum îl și vedeți espres în cuvintele: „literatura și cultura poporului român“. Ce poate să zacă mai mult la inima fiecărui Român adevărat, decât înaintarea în cultură și ridicarea pe același grad de cultură a poporului nostru cu celelalte popoare conlocuitoare în această patrie, precum și cu popoarele civilizatei Europe? Și ce poate fi mai nobil decât a nîsu în această direcțiune? — Adresându-ne deci către P. T. D-ta cu aceasta, scim că, către o inimă plină de acest nobil zel ne adresăm. —

Despărțământul al XII al Asociațiunii Transilvaniei p. l. și c. pop. rom. își va ține adunarea din est an în ținutul nostru muntos, în centrul cercului, în Lăpu-

șul-unguresc, în localitățile scoalei române gr. cat., la 10 August n. a. c.

E dar aci timpul favorabil și oportun, ca toți cu toții să luăm parte la această adunare, și să depunem obolul nostru pe altarul culturii naționale. Intelligență și popor, preoțime și fii sufletesci, să convenim și să ridicăm câștigul moral și material al acestei nobile Asociațiuni în această zi de serbătoare pentru ținutul nostru!

Ne adresăm deci către P. T. D-ta, ca în cercul activității care îl ai, să explici poporului scopul măreț al acestei instituțiuni de pace, să faci colecte, să lucri ca și din popor să se facă cât de mulți membri ajutători sau binefăcători ai Asociațiunii, contribuind care după puterea sa, eară la 10 August să iee parte la adunare populară cât de în mare număr. Despre intelligență nu ne îndoim, că cea mai mare parte se vor face membri ordinari ai Asociațiunii.

Zelul P. T. D-tale va face ca să nu ne înșelăm în speranța noastră, și ca să poți face încă de acum colecte îți trimitem o listă, carea împreună cu banii incursi o vei prezenta adunării din 10 August.

Sînt rugați toți cei ce vor a lua parte la această adunare a face aceasta cunoscut dlui Augustin Pop adv. în Lăpușul-unguresc, pentruca comitetul să poată îngriji de cuartire.

Lăpușul-unguresc la 20 Iulie 1884.
Ai P. T. D-tale stimători
Ioane Georgiu m. p. Augustin Pop m. p.
preș. comit. fil. de primire v. preș.

VARIETĂȚI.

(Elena Teodorini.) „The Standard“, din Buenos-Ayres, publică următoarele în numărul seu dela 11 Iunie:

„Duminecă trecută am avut plăcerea de a vedea opera „Poliuto“ la teatrul Colon și trebuie să mărturisim că din toate punctele de vedere execuțiunea a meritat aplauzele nesfirșite ale publicului.“

„Primadona, d-șoara Teodorini, este o artistă perfectă. Jocul ei este desăvârșit și vocea ei o minune de dulceță și de cultivare. Lesnirea cu care dînsa întovărășește puternica voce a lui Tamagno fără a face cea mai mică opintire, astfel după cum sînt siliți să facă o mulțime de artiști, este o dovadă netăgăduită despre puterea mijloacelor ei artistice. Opera nu e tocmai potrivită pentru rolul primadonei, cu toate aceste d-șoara Teodorini l-a interpretat cu atata farmec, încât publicul a fost cuprins de entuziasm. Trebuie să felicităm pe artistă pentru strălucitul ei succes.“

„Începutul actului al doilea a fost prelușul unei adevărate ovațiuni. Nu odată sau de două ori, ci de opt ori cortina a trebuit să se ridice pentru a lăsa pe public să aclameze pe Teodorini și pe Tamagno.“

Celelalte țiare redactate în limba spaniolă, pe care le primim din Buenos-Ayres, ne vorbesc de asemenea despre acest nou triumf al artistei române. „Românul.“

(O statistică curioasă). După o statistică, ce s'a făcut de prefectura poliției, există la Paris trei mii de indiviți fără profesie, cari trăiesc din jocul de cărți, cari n'au alte venituri, și cari în mare parte duc un trai boieresc.

Frumoasă civilizație!

Posta ultimă.

Agram, 23 Iulie n. Într'o adunare, ținută ieri, a participanților până acum insinuați pentru excursiunea la teatrul din Praga s'a hotărît a nu o face, având în vedere primirea prietinoasă de curând a oaspeților maghiari în Praga.

Serviciul telegrafic
al
„TRIBUNEI“.

Agram, 24 Iulie n. Scirea, că excursiunea la teatrul din Praga nu va avea loc, se desminte astăzi foarte hotărît din partea comitetului. O declarație a comitetului, ce va apăre în țiarele de astăzi va împărtăși totodată, că excursiunea la teatrul din Praga e fixată pe 3 August n. (Vezi „Posta ultimă“! Red.) Cercetarea în contra studenților incepe înainte de amăzi.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Estrase din foaia oficială.

Un loc vacant de vice-not. reg. la tribunalul reg. din Murăș-Oșorheiu. Termin 4 săptămâni.

De ocupat un post de conducător adjunct la cărțile fondului din Abrud. Termin 4 săptămâni.

Licitațiuni.

31 Iulie imobilele lui Iuon Rebege în Gurariului. (Ind. cerc. Seliște.)

5 Septembrie (și sub prețul estimării) realitățile rămase după Anania David din Presaca. (Tribunalul din Sibiu.)

Seceri economice.

Secerișul grâului a început în tot județul Dimbovița săptămâna aceasta. — Grâul, care era foarte frumos până la începerea ploilor torențiale, a cam suferit pe alocurea, din cauză că fiind prea nalt, spicul prea mare și greu, a fost doborât de ploii — Semănăturile de porumb sunt din cele mai satisfăcătoare, afară de unele localități înecate de ape, unde după scurgerea apelor porumbul a rămas gălbinișos.

Direcțiunea generală a căilor ferate române acordă acelor persoane, cari ar transporta lemne de foc, pe o distanță de cel puțin 146 kilometre o reducere de 15% din taxele de transport actuale, în cazul când ar transporta cel puțin 70 vagoane în decursul unui an.

Bursa de Viena

din 23 Iulie st. n. 1884.

Table with financial data for Vienna, including gold rent, interest rates, and exchange rates for various currencies.

Bursa de Budapesta

din 23 Iulie st. n. 1884.

Table with financial data for Budapest, including gold rent, interest rates, and exchange rates for various currencies.

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai noue scrutări științifice, chiar și casurile cele mai desperate, fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea urmările rele ale păcatelor secrete de tinerețe (onania), distrucțiunea nervilor și impotența. Cea mai mare discrețiune. Mă rog de raport detaliat despre boală.

Dr. Bella,

membru la societăți științifice ș. a.

6 Place de la Nation, 6. Paris.

Occassion!

Depositul fabricii de albituri de bărbați și femei și neguțătoria de export de mănuși

Gustav Jekim

Sibiu, Strada Csnădiei 24, casa Bugarsky,

recomandă publicului p. t. depositul său bogat asortat de toate soiurile de albituri pentru bărbați și femei

chemiseturii, gulere și manchete de fabricație proprie, stoffe de haine, chachemire negre și colorate, catifele (barșoane) de bumbac și stoffe de atlas, pantlici de mătășă și catifea (barșon), pânză de în și bumbac, sifoane, zefir, stoffe de Sternberg și Oxford, perdele-rețele, piquet, barchenturi, snuruite și de modă, batiste de în și de bumbac, serviete, stergare și meserițe, vîrgături și aplicațiuni brodate, rișuri, dantele spaniole valensiene, bretoane, triming și dantele de ață, ciorapi bărbătești, femeiești și pentru copii, gamașe, bumbac de împletit de Gumpoldskirchen (recunoscută de cea mai bună calitate de bumbac de împletit), bumbacuri franțozesci D.M.C. de înodat, toate soiurile de mărfuri de împletit și cuincaierie, trebuincoase pentru croitori; corseturi, evantailuri, corturi de ploae și parasoale, toate soiurile de gulere și manșete, nastori de modă pentru haine de dame, cununi de mirese, flori, pene de fantazie și de struț asortiment mare etc. etc.

Toate cu prețuri fixe și cât mai eține.

Trusouri complete

dela cel mai simplu soi până la cel mai fin se efectuează în timpul cel mai scurt.

Comande din afară se efectuează prompt cu posticipațiune și mărfuri neconvenabile se primesc înapoi.

35 (3-8)

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Predeal, Brașov, Cluj, Sibiu, and Oșorheiu. Includes train types (Tren de porcoano, Tren omnibus, Tren accelerat) and departure times.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.